
Το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ ορθώς διαπίστωσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS εκ μέρους της Επιτροπής

2019/01/16 11:42 στην κατηγορία LOGISTICS

Με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαγόρευσε την εξαγορά, από την UPS, της επιχειρήσεως TNT Express διότι η πράξη αυτή θα επέφερε, σε 15 κράτη μέλη, σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των διεθνών υπηρεσιών ταχείας διανομής μικρών δεμάτων στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) [\[1\]](#).

Η απαγόρευση αυτή στηριζόταν κατά κύριο λόγο σε οικονομετρική ανάλυση βάσει της οποίας η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι υπήρχε κίνδυνος αυξήσεως των τιμών στην πλειονότητα των σχετικών αγορών.

Η UPS προσέφυγε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απαγορεύσεως αυτής και δικαιώθηκε. Με απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της UPS [\[2\]](#).

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το οικονομετρικό πρότυπο που εν τέλει χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την ανάλυση της συγκεντρώσεως των τιμών διέφερε σημαντικά από εκείνο το οποίο γνωστοποίησε στην UPS κατά τη διοικητική διαδικασία, χωρίς η Επιτροπή να παράσχει στην UPS τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί των τροποποιήσεων αυτών.

Η Επιτροπή άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ζητώντας την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας πριν από την έκδοση αποφάσεως περί ελέγχου συγκεντρώσεων επιβάλλει να δίνεται στα κοινοποιούντα μέρη η ευχέρεια να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με τον πραγματικό και κρίσιμο χαρακτήρα του συνόλου των στοιχείων επί των οποίων η Επιτροπή σκοπεύει να στηρίξει την απόφασή της.

Προς τον σκοπό αυτό, όταν η Επιτροπή προτίθεται να στηρίξει την απόφασή της σε

οικονομετρικά πρότυπα, απαιτείται τα κοινοποιούντα μέρη να είναι σε θέση να γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτών. Συγκεκριμένα, τα οικονομετρικά πρότυπα είναι, εκ της φύσεως και της λειτουργίας τους, ποσοτικά εργαλεία χρήσιμα για την ανάλυση από την Επιτροπή των προοπτικών εξελίξεως της αγοράς στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου των συγκεντρώσεων.

Οι μεθοδολογικές βάσεις επί των οποίων στηρίζονται τα πρότυπα αυτά πρέπει να είναι κατά το δυνατόν αντικειμενικές ώστε να μην προδικάζεται η έκβαση της αναλύσεως αυτής υπό τη μία ή την άλλη έννοια. Τα στοιχεία αυτά συμβάλλουν, επομένως, στην ενίσχυση της αμεροληψίας και της ποιότητας των αποφάσεων της Επιτροπής, από τις οποίες εξαρτάται εν τέλει η εμπιστοσύνη του κοινού και των επιχειρήσεων στη νομιμότητα της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων στην Ένωση.

Η ανακοίνωση των προτύπων αυτών και των μεθοδολογικών επιλογών στις οποίες στηρίζεται η επεξεργασία τους είναι κατά μείζονα λόγο επιβεβλημένη καθόσον συμβάλλει στο να αποκτήσει δίκαιο χαρακτήρα η διαδικασία, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά το Δικαστήριο, η Επιτροπή υποχρεούται να συνδυάζει την απαίτηση για ταχεία διεξαγωγή των διαδικασιών, η οποία χαρακτηρίζει τη γενική οικονομία του κανονισμού περί πράξεων συγκεντρώσεως [3], με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας.

Στο πλαίσιο του σεβασμού αυτού, δεν επιτρέπεται η Επιτροπή, μετά την ανακοίνωση των αιτιάσεων, να τροποποιεί στην ουσία το οικονομετρικό πρότυπο επί του οποίου προτίθεται να στηρίξει τις αντιρρήσεις της χωρίς να ανακοινώσει την τροποποίηση αυτή στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και χωρίς να τους παράσχει τη δυνατότητα να εκθέσουν συναφώς τις απόψεις τους.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι κακώς η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν όφειλε να γνωστοποιήσει στην πρωτοδίκως προσφεύγουσα το τελικό πρότυπο της οικονομετρικής αναλύσεως πριν από την έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

Επιπλέον, το Δικαστήριο συντάσσεται με την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η μη γνωστοποίηση στους μετέχοντες σε συγκέντρωση οικονομικού προτύπου δύναται να επιφέρει την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής εφόσον αποδεικνύεται ότι η πλημμέλεια αυτή τους στέρησε την έστω και περιορισμένη ευκαιρία να διασφαλίσουν καλύτερα την άμυνά τους. Δεν επιβάλλεται να αποδειχθεί ότι, ελλείπει αυτής της διαδικαστικής πλημμέλειας, η απόφαση θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο.

Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των οικονομικών προτύπων για την ανάλυση των προοπτικών εξέλιξης των συνεπειών μιας συγκεντρώσεως, αν ετίθετο τόσο ψηλά ο πήχης των απαιτήσεων ως προς την απόδειξη προκειμένου να ακυρωθεί απόφαση λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας απορρέουσας από τη μη γνωστοποίηση των μεθοδολογικών επιλογών που είναι εγγενείς στα πρότυπα αυτά, τούτο θα ήταν αντίθετο προς τον σκοπό ενθαρρύνσεως της Επιτροπής να ενεργεί με διαφάνεια κατά την κατάρτιση των προτύπων αυτών και θα έθιγε την αποτελεσματικότητα του επακόλουθου δικαστικού ελέγχου των αποφάσεών της.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS, οπότε επιβάλλεται η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, στον βαθμό που η UPS απέδειξε επαρκώς ότι, ελλείπει αυτής της διαδικαστικής πλημμέλειας, θα είχε τη δυνατότητα να διασφαλίσει καλύτερα την άμυνά της.

Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής.

[1] Απόφαση C(2013) 431 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2013, με την οποία κηρύχθηκε συγκέντρωση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.6570 – UPS/TNT Express), κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 431 τελικό και περιληπτικώς δημοσιευμένη σε ΕΕ 2014, C 137, σ. 8· βλ., επίσης το δελτίο τύπου της Επιτροπής IP/13/68.

[2] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής ([T-194/13](#), βλ. επίσης [AT αριθ. 23/17](#)).

[3] Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).